

Vi vil ha' et
BARN

Vi vil ha' et

BARN

Fra det øjeblik, da et menneskebarn ser dagens lys, afslører det instinktmæssige livsyttringer. Det begynder vejtrækningen, det udløser det første klynk eller skrig, og kort tid efter ytrer det lille hjælpeløse væsen trang til at tage næring til sig. Med den lille tilspidsede mund svøber læberne moderbrystets spændte vorte. Det lille barn, som faa øjeblikke forud laa lunt og beskyttet i moders liv, ernæret og varmet af moderorganismen, er nu blevet et selvstændigt menneskebarn, som udløser livets helligste og mest ophøjede følelsesytring, nemlig: moderlykken.

Instinktivt og biologisk er trangten til formering alle levende væsners stærkeste drift, ofte paa tværs af al sund fornuft. Baade hos dyr og mennesker maa selvopholdelsesdriften ofte træde i baggrunden for forplantningsinstinktet i en saadan grad, at saavel individuelle som sociale interesser maa vige.

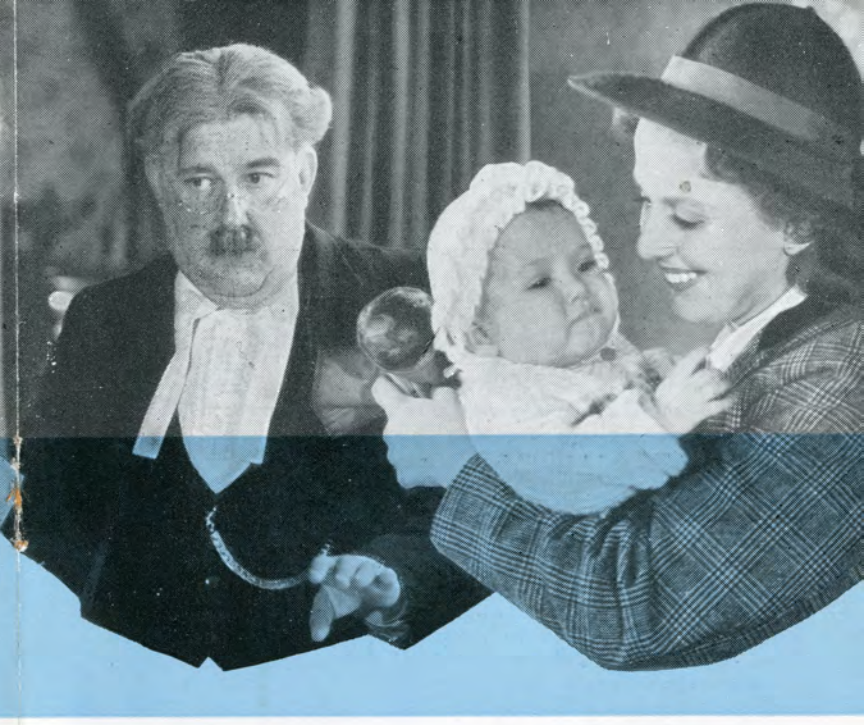
Samfundet har derfor indset nødvendigheden af at udruste alle borgere med tilstrækkelige kundskaber og fornøden dygtighed til at kunne tage ansvaret for eget afkom. Skole og uddannelse er fortrinsvis opbygget paa saadan maade, at ungdommen staa velrustet til at bære ansvar og forpligtelser paa det tidspunkt i menneskelivet, da forplantningsinstinktet naaar sit klimax, hvilket giver sig praktisk udslag i ægteskabet. Det er derfor med fuld berettigelse, at ægteskabet betegnes som grundpillen i den moderne samfundsordning.

Enhver barnefødsel er et bidrag til samfundets opbygning, en gave, som samfundet bør modtage med taknemmelighed, og som derfor forpligter samfundet til et medansvar. Videnskab og administration har i de senere aar haft fuld forstaaelse heraf, hvorfor sorgen for den kommende generation er blevet udstrakt til det øjeblik, da moderægget er befrugtet af sædcellen. Dette har givet sig udslag i loven om svangerskabsforsorg.

Uden tvivl har kun en ringe del af den danske befolkning kendskab til svangerskabets og fødselens forløb og den dertil knyttede samfunds-, jordemoder- og lægehjælp, og det er derfor over disse problemer, filmen »Vi vil ha' et barn« er bygget op.

IB FREUCHEN

Drejebog: LECK FISCHER
Efter manuskript af: GRETHE FRISCHE og
 IB FREUCHEN
Instruktion: ALICE O'FREDERICKS og
 LAU LAURITZEN
Musik: SVEN GYLDMARK
Fotografi: RUDOLF FREDERIKSEN
Tone: BENT HØYER
Dekorationer: KAI RASCH

I hovedrollerne

Bruden Ruth Brejnholt
 Brudgommen Jørgen Reenberg
 Brudens moder Maria Garland
 Brudens veninde Grethe Thordahl
 Hendes ven Preben Lerdorff-Rye
 Brudens kusine Jeanne Darville
 En husbestyrerinde Betty Helsingreen
 En forretningsdame Else Jarlbak
 En konsulent Karen Berg
 En jordemoder Olander Dam Willumsen
 En barneplejerske Berit Erbe
 Onkel Hans Ib Schønberg

Denne film begynder, hvor de fleste plejer at slutte... med et bryllup! Den handler om unge mennesker - gifte og ugifte - om deres kærlighedsliv og problemer. Else bliver gift med den unge mand, hun har været forlovet med i en aarrække. Ved hendes bryllup møder vi hendes veninde Jytte, en ung ekspeditrice, der er forelsket i en gift mand. Han er rejsende og kommer samme aften til den lille by, hvor brylluppet finder sted. Det unge, nygifte par tager med sidste tog til København, hvor de har faaet et lille rækkehus i byens periferi men Jytte bliver paa den lille bys eneste hotel, hvor hun sammen med sin ven ogsaa tilbringer en »bryllupsnat«.

Vi følger nu det unge gifte par i deres hverdag og oplever sammen med dem ægteskabets forskellige facer. Efter to aars forløb er Else begyndt at blive bange for, at hun ingen børn kan faa og betror sig til sin gamle onkel, der er en menneskeklog og forstaaende mand. Han raader hende til det eneste rigtige, at tale med en læge. Hun følger hans raad, og overfor lægen tilstaar hun, at hun i besættelsens sidste aar blev gravid. Men da hendes kæreste maatte flygte til Sverige, og hun ikke turde fortælle det til sin moder, gik hun til en kvaksalver og fik svangerskabet afbrudt. „Altsaa en kriminel abort“, - siger lægen. Han undersøger hende, og et røntgenfoto viser, hvilken skade indgrebet har forvoldt. Lægen forklarer hende, hvor forkert hun har handlet, hvor skadeligt et saadant indgreb er for unge kvinder, der maaske senere ønsker sig børn og saa maaske ikke kan faa det... Dybt fortvivlet gaar Else hjem, for - efter lægens raad - at fortælle sin mand det hele. Hun møder sin veninde Jytte, lidet anende, at hun et øjeblik efter sidder i den samme stol hos lægen og anraaber ham om hjælp. Hun er blevet gravid, hendes ven har svigtet hende, hun er ulykkelig og vil have fosteret fjernet. Lægen søger at tale hende til rette og tilsidst tilraader han hende at søge MØDREHJÆLPEN. Hvis der er vægtige grunde, kan hun gennem dens indstilling faa sit svangerskab afbrudt, og i modsat fald, saafremt hun maa føde sit barn, vil man hjælpe hende baade før og efter fødslen. Hun følger hans raad og efter en samtale med mødrehjælpens konsulent, beslutter hun sig til at føde sit barn. Else og hendes mand er meget bedrøvede over udsigten til at forblive barnløse og gamle onkel Hans, der har de unges fortrolighed, faar da den idé, at de skal adoptere Jyttes barn. Det bliver en lille pige, men da hun først har haft hende i sine arme, kan hun ikke bringe over sit hjerte at give afkald paa hende. Moderfølelsen har endnu engang vundet en sejr.

Det unge ægtepar bliver meget skuffede, men da Else kort tid efter føler sig daarlig og hos lægen faar konstateret, at hun er blevet gravid, kender hendes lykke ingen grænser. Hun føler det, som har hun faaet tilgivelse for det forkerte, hun har gjort. Nu kommer en lykkelig tid for den unge vordende moder, vi følger hende til kontrol hos læge og jordemoder og endelig en nat vækker hun sin mand, der ude af sig selv af skræk for at fødslen skal begynde, kører hende til klinikken. Her overværer vi det største øjeblik i en kvindes liv - hendes barns fødsel.

